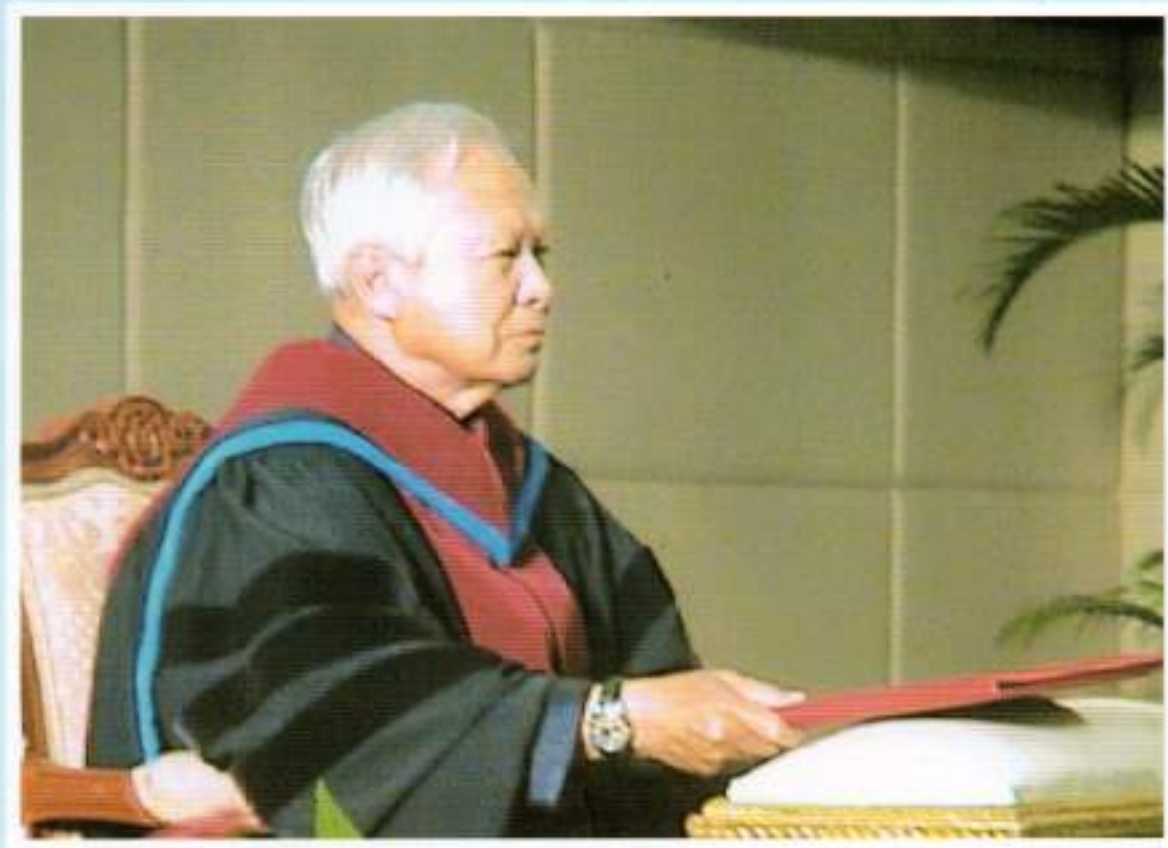

ชนทางที่ควรไป

นิสิต-นักศึกษา น่าจะเก็บข้ออย่างไร

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

ประธานกิตติมศักดิ์ มูลนิธิรัฐบุรุษ

“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

องค์คุณความดีของบุคคลในชาติ

“ชื้อสัตย์ สุจริต เสียสละ จงรักภักดี”

คำนำ

อนาคตของชาติ

“เด็ก คืออนาคตของชาติ” ดังที่ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ประธานกิตติมศักดิ์มูลนิธิรัฐบุรุษ ได้ตั้งปณิธานอย่างแน่วแน่ตลอดมา ในการพัฒนาชาติ พัฒนาสังคม ต้องพัฒนาเด็ก ตั้งแต่เด็กเล็ก รวมถึง พ่อ-แม่ และครูอาจารย์ จึงได้สนับสนุนโครงการต่าง ๆ ที่จะช่วยกันสรรสร้างเด็กให้เป็น พลังความมั่นคงและความไพบูลย์ของชาติ ได้ตั้ง “มูลนิธิพลเอก เปรม ติณสูลานนท์” ตามจังหวัดต่าง ๆ ๔๐ - ๕๐ จังหวัด ทั่วประเทศ และมอบทุนการศึกษา เป็นประจำทุกปี หลายท่านที่ได้รับทุนได้ไปประกอบสัมมาชีพ มีความสำเร็จในชีวิตถึงระดับผู้อำนวยการ อธิบดี ผู้จัดการ ด้วยยึดมั่นในคุณธรรมความดีของมูลนิธิรัฐบุรุษ ด้วยความ

“ชื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และจงรักภักดี”

ตามอุดมการณ์ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

มูลนิธิรัฐบุรุษ ได้ร่วมกับองค์กรสถาบันเกี่ยวกับเด็กโดยการรณรงค์ ๕ ประการ

๑. การประกวดเรียงความจากอุดมการณ์ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ทุกระดับชั้นการศึกษา ได้มอบรางวัล เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๓ ในความสำนึกเราทุกคนเป็นหนี้แผ่นดินเกิด เกิดมาต้องทำคุณงามความดี

๒. “คุณค่าของความเป็นไทย - นิยมไทย” ได้รณรงค์ตลอดมา ตั้งแต่การก่อตั้ง “มูลนิธิส่งเสริมวัฒนธรรมไทย” พ.ศ.๒๕๒๖ ในเรื่องวัฒนธรรมไทย ภาษาไทยขนบธรรมเนียม ประเพณี และคุณค่าของความเป็นไทย เป็นกิจกรรมต่อเนื่องของมูลนิธิรัฐบุรุษ จนบัดนี้

๓. การแสดงปาฐกถาและเผยแพร่ เรื่อง คุณธรรมความดี อุดมการณ์ และ ความสำคัญในการพัฒนาคน ทั้งด้านการศึกษา สุขภาพ วัฒนธรรม ประเพณี ภาวะ แวดล้อมและสถาบันครอบครัว จึงได้พิมพ์เอกสารเผยแพร่เสมอมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๖

๔. ในปัญหาเฉพาะหน้า คือ เรื่อง “เด็กเร่ร่อน” ประธานกิตติมศักดิ์มูลนิธิรัฐบุรุษ ได้เชิญกรมประชาสงเคราะห์ (กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ) และกรมสุขภาพจิต มาพิจารณาในปัญหาที่จะแก้ไขด้านสถานสงเคราะห์และการพัฒนาจิตใจเพื่อไม่ให้ไปสู่ปัญหาอาชญากรรม เรื่องทางเพศ ยาเสพติด ตลอดจนความมั่นคง ซึ่งได้ดำเนินการไปโดยมีผลให้ทุกหน่วยงานทั้งในส่วนกลาง และจังหวัดต่าง ๆ ทางตำรวจ องค์การการกุศล สถาบันที่เกี่ยวกับการพัฒนาเด็ก ได้ร่วมรณรงค์

ในโครงการเกี่ยวกับเด็กเร่ร่อนนี้ ประธานกิตติมศักดิ์ได้จัดสร้างโรงเรียนพัฒนาเด็ก “ศูนย์ทักษะชีวิต” ขึ้นที่วัดสวนแก้ว สำหรับเด็กชาย ๑ หลัง เด็กหญิง ๑ หลัง เพื่อฟื้นฟูส่งเสริมการศึกษา อาชีพ และพัฒนาสังคมในส่วนรวม

๕. มูลนิธิรัฐบุรุษ ได้ประสานงานกับเหล่าทัพ รวมทั้งตำรวจ มหาวิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา จัด “ค่ายอาสาพัฒนา” ตามท้องถิ่นทุรกันดาร พัฒนาท้องถิ่นยากไร้ชายแดน โดยมีนักศึกษาออกไปปฏิบัติกรร่วมกัน ตามพระราชดำริ เกษตรอนุรักษ์ เศรษฐกิจพอเพียง และรู้จักสามัคคี ประสพผลดีอย่างกว้างขวาง

ปาฐกถา เรื่อง “หนทางที่ควรไป” ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา และ “นิสิต-นักศึกษาน่าจะเติบโตอย่างไร” ที่มหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นความปรารถนาดีของ ฯพณฯ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ประธานกิตติมศักดิ์มูลนิธิรัฐบุรุษ อีกครั้งหนึ่ง ในการสื่อไปยังนักศึกษาโดยตรง และมีคณาจารย์กับผู้ปกครอง เข้าร่วมรับฟังด้วย จึงเป็นคุณประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาเด็ก พัฒนาสังคม พัฒนาชาติ

มูลนิธิรัฐบุรุษ กราบขอบพระคุณ ฯพณฯ ประธานกิตติมศักดิ์ ที่ได้กรุณาอนุญาต ให้พิมพ์เผยแพร่ อันจะยังประโยชน์ในการพัฒนาชาติ ตามอุดมการณ์

“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

(ศ.นพ.ประสพ รัตนากร)

ประธานมูลนิธิรัฐบุรุษ

หนทางที่ควรไป

ปาฐกถาพิเศษ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๗

ขอขอบคุณอธิการบดีที่กรุณาเชิญให้มาพบกับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ผมรับเชิญด้วยความเต็มใจและยินดีอย่างยิ่ง เด็ก ๆ เหล่านี้เป็นเด็กที่ผมสนใจและห่วงใย ผมแน่ใจว่า มิใช่แค่ผมคนเดียวเท่านั้น ผู้ใหญ่เกือบทุกคนก็ห่วงใยเช่นกัน เด็กในวัยนี้เป็นเด็กที่มีความอ่อนไหวเร็วในทุก ๆ มิติ ไม่ว่าจะเป็นชีวิตส่วนตัวและการอยู่ร่วมกันกับสังคม ฉะนั้น จึงเป็นหน้าที่สำคัญของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และผู้ใหญ่ที่มีความใกล้ชิดเกี่ยวข้องกับเด็กที่จะต้องสนใจ เอาใจใส่ แนะนำ ให้เหตุผลที่ดีและถูกต้อง เพื่อเป็นแนวทางดำเนินชีวิต ส่วนเด็กจะศรัทธา เชื่อถือหรือไม่ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เราพูดกันเสมอว่า เด็ก คืออนาคตของชาติ เป็นคำพูดที่ยิ่งใหญ่ สำคัญมาก มีความหมายมาก แต่ผมไม่เคยเห็นตำราที่ไหนที่เขียนไว้ชัดเจนว่า เด็กควรประพฤติปฏิบัติอย่างไร จึงจะนำไปสู่ความสำเร็จแห่งการเป็นอนาคตของชาติ ด้วยเหตุนี้พวกเราซึ่งเป็นผู้ใหญ่จึงควรกำหนดแนวทางให้ชัดเจน บอกเด็กบอกเยาวชนให้รู้ให้เข้าใจชัดเจนว่า เราประสงค์จะให้เขาไปทางไหน ไปอย่างไร

ทุกวันนี้ วิวัฒนาการของโลกวิวัฒน์เร็วมาก บางเรื่องบางสิ่งพูดได้ว่า วิวัฒน์เร็วเกินไป จนหมิ่นเหม่ต่อการผิดศีลธรรม จรรยา และวัฒนธรรมของเรา เช่น การพัฒนาการแต่งกาย การกิน ฯลฯ ข้อนี้จำต้องระมัดระวังให้ดี มิฉะนั้นเราอาจจะหลงทางตามวิวัฒนาการไปในทางที่ไม่เหมาะสม ไม่ควรกับประเทศและประชาชนของเราได้ โดยเฉพาะต่อเด็กและเยาวชน ในทางกลับกัน เราต้องยอมรับว่าวิวัฒนาการของโลกก่อให้เกิดสิ่งดีหลายอย่าง ทำให้คนฉลาดขึ้น สะดวกสบายมากขึ้น ผู้ใหญ่ทั้งหลายคงจะสังเกตเห็นด้วยตนเองว่า เด็กสมัยนี้โตเร็วมาก โตเร็วทั้งทางร่างกาย และสติปัญญา ความคิด ความมั่นใจในตนเอง กล้าพูดกล้าแสดงออกมากขึ้นมาก

เมื่อสองเดือนที่แล้ว ได้อ่านหนังสือภาษาอังกฤษ เป็นหนังสือแทรก (Supplement) ของ นสพ. The Nation ชื่อ Teens Speak Out วัยรุ่นและนักศึกษาในห้องนี้น่าจะสนใจและน่าอ่าน เนื้อหาของหนังสือเกี่ยวกับความรู้สึกของวัยรุ่นที่มีต่อพ่อแม่ ครอบครัว วิชาที่เรียน การมีเพื่อนร่วมวัย ร่วมชั้น (Peers) การมีเพื่อนที่มีความสัมพันธ์กันแต่ไม่ผูกมัด ไม่ผูกพัน (Gigs) การมีเพื่อนพิเศษ (boy friends, girl friends) และการแต่งกาย ฯลฯ ผู้เขียนได้สัมภาษณ์เด็กวัยรุ่นทั้งผู้หญิงผู้ชาย

ผู้เขียนเริ่มต้นว่า ชีวิตระหว่างเป็นวัยรุ่นไม่ง่ายเลย เป็นชีวิตที่อลวนสับสน ที่วัยรุ่นแต่ละคนต้องเข้าไปสู่ เพื่อค้นหาเอกลักษณ์และภาพลักษณ์ของตนเอง ในช่วงชีวิตที่เปราะบางของวัยรุ่น เขา (ผู้ใหญ่) จะพูดกันว่า วัยรุ่นแก่เกินกว่าที่จะได้รับการพะเน้าพะนอ และเด็กเกินไปที่จะคิดกำหนดจุดหมายปลายทางของชีวิตได้เอง เป็นห้วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงทางกาย ทางสังคม และอารมณ์ของวัยรุ่น (ที่มีนัยสำคัญ) มีการสัมภาษณ์วัยรุ่น และ ได้คำตอบดังนี้

ความเห็นของวัยรุ่นที่มีต่อพ่อแม่

พรทิพย์ ๑๖ พ่อแม่เป็นทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นเพื่อน เป็นพยาบาลและเป็นผู้ดูแล เมื่อยามป่วยไข้เป็นที่ปรึกษา เมื่อมีปัญหาแม้ปัญหาเรื่องความรัก ถ้าวัยรุ่นไม่สามารถปรึกษาพ่อแม่ได้ ก็จะไปปรึกษาเพื่อนซึ่งไม่มีประสบการณ์ และอาจจะกลายเป็นที่ปรึกษาที่เลวที่สุด

นวลพรรณ ๑๗ พ่อแม่ของเธอเชื่อว่า พ่อแม่กับลูกเป็นเพื่อนกันไม่ได้ เธอรู้ว่าพ่อแม่รักเธอแต่ไม่แสดงออก เธออยากให้พ่อแม่แสดงออก เธอรู้สึกอึดอัดที่จะพูดกับพ่อแม่ เธอไม่อยากปรึกษาแม่ เพราะปรึกษาทีไร โดนเทศน์ทุกที

ความเห็นของวัยรุ่นต่อการกระทำ

สมิธ ๑๗) ผมไม่ชอบทำในสิ่งปกติที่คนอื่นเขาทำ ผมชอบทำในสิ่งที่คนอื่นไม่ทำ (เด็กคนนี้เจาะทั้งหูและจมูก)

ความเห็นของวัยรุ่นที่มีต่อครู

ณัฐวุฒิ ม.๕) ครูทุกวันนี้ไม่ค่อยสุภาพกับนักเรียน ครูตัดสินนักเรียน (ว่าดีหรือไม่ดี) ด้วยคะแนน (Grades) ครูบางคนสูบบุหรี่ และดื่มเหล้า บางคนเวลาพูดกับนักเรียนใช้วาจาหยาบ เขา (ณัฐวุฒิ) อยากให้ครูพยายามเข้าใจนักเรียนให้มากขึ้น อยากให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลง ครูจะได้รู้ว่า จะดูแลนักเรียนสมัยนี้ (Generation) อย่างไร ยังมี การสัมภาษณ์ในแง่มุมอื่นอีก แต่ขอนำมาแล้วให้ฟังแค่นี้ จะเห็นได้ชัดเจนว่าเด็กสมัยนี้มีแนวโน้ม มีการเปลี่ยนแปลง ในเรื่องของเขามาก มากจนคนรุ่นเรา ๆ ตามไม่ค่อยทัน

มีคำภาษาอังกฤษที่วัยรุ่นใช้กัน ผมเพิ่งจะมาทราบเมื่ออ่านหนังสือฉบับที่อ้างถึง

Peer - เพื่อนร่วมวัย เพื่อนร่วมชั้น

Gig - เพื่อนที่มีความสัมพันธ์กัน (อาจจะเลยไปถึงเพศสัมพันธ์) แต่ไม่ผูกมัด ไม่ผูกพัน

Girl friend, Boy friend - เพื่อนพิเศษที่หวังว่าจะแต่งงานกันในอนาคต ที่เอาเรื่องนี้มาแล้ว เพราะผมเห็นว่า เด็กวัยรุ่นมีความหมายและความสำคัญต่ออนาคต ของชาติบ้านเมืองของเรามาก เราจำกัดคอยดูและเฝ้ามองเฝ้าฟัง (Monitor) ในระยะ ห่างที่พอดี ไม่ปล่อยให้เขาคิด ทำโดยตนเอง โดยเราไม่รู้ไม่เห็น ไม่สนใจ ถ้าทำอย่างนั้น เราควรจะถูกตำหนิว่า มิได้ทำหน้าที่ของพ่อแม่ ครู โดยสมบูรณ์

ต่อไปนี่ ขอเข้าเรื่องทีอริการบติขอใ้มาพูดกับเด็กนักเรียนชั้นปีที่ ๑ อริการบติไม่ได้กำหนดหัวข้อใ้ผม บอกแต่เพียงว่า อยากรู้เรื่องทีเด็กชั้นปีที่ ๑ จะได้รับประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสังคมและต่อชาติบ้านเมือง ผมจึงตั้งหัวข้อเอาเองว่า

“หนทางทีควรไป”

ดังทีได้กล่าวมาบ้างแล้วในตอนต้นว่า วิวัฒนาการอันรวดเร็วของโลก ทำให้เด็กเยาวชนและวัยรุ่นโตเร็ว ทั้งทางกาย ความคิด และอารมณ์ นับเป็นเรื่องดีมาก แต่ในบางเรื่องก็ไม่ได้ดี ชอบลอกเลียนแบบ (คารา-แบบตะวันตก) ไม่สนใจ (Care) คนอื่น ถือว่ามีเสรีในการพูด การคิด การกระทำ ทำให้ในบางครั้ง บางโอกาส หมั่นหม่อมต่อการละเมิดศีลธรรม และทำลายวัฒนธรรมไทยโดยไม่รู้ตัว เช่น เด็กหญิงแต่งกายตามแฟชั่นตะวันตกจนดูไม่สุภาพเรียบร้อย บางครั้งดูน่าเกลียดและเร้าอารมณ์เพศเจาะหู จมูก หรืออวัยวะส่วนอื่นทีไม่น่าจะเจาะเพื่อใส่ตุ้มหู (บางคนไม่ได้ใส่ตุ้มหู แต่ใส่เครื่องประดับอย่างอื่น) อยู่กินกันเป็นคู่ในขณะที่ยังเป็นนักเรียนอยู่ (ยังไม่แต่งงานกัน) ไม่รู้จักรักษาวลสงวนตัว พอผิดพลาดเกิดตั้งครรภ์ขึ้นมาก็มีปัญหา และดังทีวัยรุ่นได้ให้สัมภาษณ์ในหนังสือแทรกทีอ้างถึงว่าเมื่อมีปัญหาทีต้องปรึกษาคนอื่นถ้าทีปรึกษาไม่ดี ปัญหาจะบานปลายเป็นปัญหาซ้อนปัญหา ทำให้บางคนจบชีวิตลงอย่างไม่น่าเชื่อ

อาจารย์และนักเรียนครับ ขณะนี้เยาวชนส่วนหนึ่งได้ผ่านการคัดเลือกเข้ามา นั่งอยู่ ณ ทีนี้ หลายคนจากบ้าน จากอ้อมอกพ่อแม่มาเป็นครั้งแรก เปลี่ยนสภาพจากนักเรียนมัธยมมาเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย บางคนต้องอยู่หอพัก นั้นหมายถึงจะต้องดูแลตัวเองทุกอย่าง ไม่มีใครคอยพรว์ตักเตือนอบรมสั่งสอนเหมือนอยู่ทีบ้าน ถ้าผมถามทุกคนทีเข้ามาสถาบันแห่งนี้มีความมุ่งหมายอะไร ผมมั่นใจว่าทุกคนคงตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า “เพื่อศึกษาเล่าเรียนให้จบ” นำวิชาความรู้ไปประกอบอาชีพตามที่ตัวเองชอบตัวเองถนัด ผมขอใ้ทุกคนระลึก และดำรงความมุ่งหมายนี้ไว้ตลอดเวลา

นักศึกษาทุกคนได้ผ่านการเป็นน้องใหม่มากกว่า ๓ เดือนแล้ว รุ่นพี่ ๆ คงดูแลกันมาเป็นอย่างดี คงหายตื่นเต้นกับสถานที่ ครูบาอาจารย์ รุ่นพี่และเพื่อน ๆ มาพอสมควรแล้ว ผมขอให้ทุกคนตั้งใจรับฟัง หนทางที่ควรไป ดังต่อไปนี้

๑. ต้องมีความมุ่งมั่นในการเรียนให้จบ ตามที่ตนเอง พ่อแม่และผู้ปกครอง ปรารถนา

คำว่าจบในที่นี้ ผมไม่ได้หมายถึงจบแค่ได้รับใบปริญญาบัตร พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต) ขณะนี้ได้เลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระพรหมคุณาภรณ์ หลายคนคงรู้จักดี ท่านได้แสดงธรรมบรรยายเรื่อง “กระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนสู่ประชาธิปไตย” ไว้ตอนหนึ่งว่า คำว่าเรียนมี คำว่า รู้แฝงอยู่ในตัว การเรียนต้องมีรู้เป็นแกน แต่ไม่ใช่แค่รู้อย่างเดียว รู้อย่างเดียวไม่เป็นเรียน ต้องเรียนเท่ากับรู้บวกด้วยได้อะไรเพิ่มเติมเข้ามาให้แก่ชีวิตด้วย ได้อะไรในที่นี้ก็คือ สามารถนำวิชาความรู้ไปประกอบอาชีพได้ กำหนดเป้าหมายของชีวิตเองได้ โดยอาจจะยึดถือเอาคนดี ที่ประสบความสำเร็จมาเป็นแม่แบบ และให้เข้าใจว่า การเรียนรู้จะต้องดำเนินต่อไปตลอดชีวิต

๒. ต้องดูแลตนเอง รับผิดชอบตนเอง

เมื่อเข้ามาเป็นนักศึกษา สังคมจะมองว่าเป็นผู้ใหญ่แล้วไม่ควรจะต้องรับการ พะเน้าพะนอด้วยมีปัจจัยที่บ่งชี้ต่าง ๆ หลายประการ เช่น ตามกฎหมายแพ่งว่าด้วย ครอบครัว กำหนดให้เปลี่ยนก่านำหน้าชื่อจาก เด็กชาย เด็กหญิง เป็น นาย นางสาว และ พรบ.บัตรประจำตัวประชาชน กำหนดให้ต้องทำบัตรประจำตัวประชาชนเมื่อมี อายุครบ ๑๕ ปีบริบูรณ์ ในกระบวนการยุติธรรมบัญญัติว่า อายุ ๑๗ ปี กระทำ ความผิดต้องได้รับโทษเหมือนผู้ใหญ่ พรบ.การเลือกตั้ง กำหนดให้อายุ ๑๘ ปี ต้องไปใช้ สิทธิเลือกตั้ง ที่น่าห่วงก็คือในทางจิตวิทยาบอกว่า วัย ๑๕-๑๘ เป็นช่วงสุดท้ายที่จะ กลายเป็นผู้ใหญ่ จะสนใจในสิ่งที่ หวือหวา เช่น คารานักแสดง รักเพื่อน เชื้อเพื่อน กันหาตัวเองโดยผ่านการทดลอง อาจจะลองผิดลองถูก ตรงนี้น่าเป็นห่วง ไม่ใช่ปล่อย

อย่างอิสระเสรี เพราะอิสระเสรีนี้จะแสดงออกทางพฤติกรรม และจะทำตามที่ถูกชักจูง ถ้าถูกชักจูงไปในทางที่ดีก็ไม่มีปัญหา ถ้ามีอาจจะแก้ไม่ได้ไปตลอดชีวิต เช่น ไปเที่ยว ดิคเซีย โรกเอดส์ ฉะนั้นนักศึกษาเองต้องแสดงความเป็นผู้ใหญ่ ต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ ต้องดูแลตนเอง รับผิดชอบตนเองให้ไปในแนวทางที่ดี

๓. ต้องอดทน อดกลั้น และอดออม

อดทน อดทนต่อความยากลำบากทางกายในการทุ่มเท อดหลับอดนอน ค้นคว้าหาความรู้ คู่สำหรับตำรา

อดกลั้น อดกลั้นต่อสิ่งเข้าชวนใจ อบายมุขต่าง ๆ อย่างที่หมกกล่าวไว้แต่ต้นแล้วว่าวิวัฒนาการของโลกนั้นเร็วมาก เทคโนโลยีก้าวล้ำมาก ทำให้เยาวชนได้รู้ได้เห็นอย่างไม่สามารถควบคุมได้ เช่น การแพร่ภาพลามกทางอินเทอร์เน็ต การดูภาพยนตร์ ละคร แล้วลอกเลียนแบบในสิ่งที่ไม่ดี เราต้องรู้จักเลือกใช้แต่สิ่งที่เป็นประโยชน์

อดออม อดออมในการใช้จ่าย อดออมไม่หมายความว่าให้เก็บเงินอย่างเดียว แต่ให้รู้จักการวางแผนการใช้และบริหารการเงิน ฝึกทำบัญชีการใช้จ่าย และใช้ให้สอดคล้องกับเงินที่พ่อแม่หามาให้ หรือหามาด้วยตัวเองโดยชอบด้วยความยากลำบาก สิ่งที่ต้องสำนึกและปลูกฝังไว้ตั้งแต่บัดนี้

๔. ต้องมีแม่แบบ

ตรงนี้ผมเคยกล่าวมาบ้างแล้วเมื่อเราได้เรียนรู้มากแล้ว จลาคแล้ว เข้าใจได้เองแล้ว เราควรคัดเลือกแม่แบบจากบุคคลที่ดี ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ตามสาขาอาชีพที่เราอยากจะเป็น เช่น ถ้าเป็นนักกฎหมายจะเป็นแบบใคร เป็นนักบริหารจะเป็นแบบใคร จะเป็นอาจารย์จะเป็นอาจารย์แบบใคร ขณะนี้เรามีหน้าที่เรียน อาจมีแม่แบบจากรุ่นพี่ที่ดีก็ได้ ผมคิดว่าเรื่อง “แม่แบบ” นี้ คนไทยโชคดีมากที่สุดในโลก มีบุญที่สุดในโลก เรามีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเป็น “แม่แบบ” ที่ประเสริฐที่สุด

๕. ต้องศึกษาคำสั่งสอนของศาสนาที่เรานับถือ

ผมอยากให้ทุกคนได้ศึกษาคำสั่งสอนของศาสนาที่เรานับถือให้รู้แจ้งเห็นจริง เดียวนี้วิชานี้อาจจะไม่ใช่วิชาบังคับที่ต้องเรียนแล้ว อย่างไรก็ตาม ศาสนาทุกศาสนามีคำสอนที่วิเศษมาก ขอให้เชื่อว่าศาสนาไม่ใช่สิ่งมมงาย เพราะศาสนาคือลัทธิ หรือความเชื่อถือต่อคำสั่งสอนของศาสดาที่ให้แก่มุขมนั้นๆ ทุกศาสนามีพื้นฐานที่สำคัญเหมือนกันคือสอนให้ทุกคนเป็นคนดี แต่มีรายละเอียดคำสั่งสอนและวิธีการต่างกัน ให้ศึกษาให้เข้าใจ แล้วจะทราบว่าสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้ อย่างน้อยที่สุดก็เป็นมงคลแก่ชีวิต บางคนอาจจะบอกว่าไม่นับถือศาสนาใดเลย ก็เป็นไปได้ เหมือนในบางประเทศ แต่ก็ดำรงตนอยู่ได้ ดำรงความเป็นชาติอยู่ได้โดยยึดถือในคุณความดี มีปุชนิยมบุคคลเป็นแบบอย่าง

๖. ต้องมีความกตัญญูกตเวที

นักศึกษาต้องมีความกตัญญูกตเวทีต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้ให้ทุนการศึกษา และต้องไม่ลืมแสดงความสำนึกในบุญคุณ ขณะนี้พวกเราทำได้ทันทีคือ ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เท่านั้นที่ท่านก็ชื่นใจแล้ว

ประการสุดท้าย เป็นสิ่งที่ผมจะพูดสอดแทรกเสมอไม่ว่าใครเชิญไปพูดที่ไหน คือ ต้องรักแผ่นดิน รักถิ่นเกิด และ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

เรื่องรักแผ่นดิน รักถิ่นเกิดนั้นชัดเจนอยู่ในตัวเองแล้ว คงไม่ต้องพูดถึงสำหรับข้อความ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” นั้น ผมคิดได้เพราะได้รับแรงบันดาลใจจากล้นเกล้าฯ ทั้ง ๒ พระองค์ ที่ทรงเสียดสละความสุขส่วนพระองค์ ทรงคิดทรงแนะนำ ทรงทำทุกอย่างเพื่อปลดปล่อยความทุกข์ ยกระดับความอยู่ดีกินดีของราษฎรมาเป็นเวลานาน ผมได้ยึดแนวทางของพระองค์ท่าน ประพฤติ ปฏิบัติมาโดยตลอด ผมให้กำนิยามการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน คือ การประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นคนดี เป็นสถาบันที่ดี เป็นองค์กรที่ดี เป็นตัวอย่างที่ดี มุ่งกระทำแต่ความดีเพื่อประโยชน์ต่อแผ่นดิน นักศึกษาอาจจะถามว่าจะทำอย่างไร ถึงจะเป็นการตอบแทนต่อแผ่นดิน คำตอบคือ ให้ประพฤติ ปฏิบัติตาม “หนทางที่ควรไป” ตามที่กล่าวมาแล้ว

ผมตั้งใจที่จะมอบทุนการศึกษาส่วนตัว ๔ ปี ให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ รุ่นนี้เป็นชาย ๑ คน หญิง ๑ คน ไม่จำเป็นต้องเป็นคนเรียนดี ไม่ต้องยากจน แต่เป็นผู้ประพฤติปฏิบัติดีตาม “หนทางที่ควรไป” แล้วส่งชื่อให้ผม เพื่อที่จะมอบทุนการศึกษาให้ต่อไป อธิการบดีกรุณารับเรื่องนี้ไปพิจารณากำหนดแนวทาง เพื่อให้ได้นักศึกษาที่สมควรจะได้รับทุนการศึกษาด้วย

สุดท้ายนี้ ผมใคร่ขอพูดกับอาจารย์ทั้งหลายว่า แม่แบบที่ดีที่สุดของนักศึกษาขณะนี้คือครูบาอาจารย์ ของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ฉะนั้นครูควรประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นครูอาชีพ คือเป็นคนที่สามารถเป็นครูด้วยจิตวิญญาณแห่งความเป็นครู หัวใจ อารมณ์ เมตตา รัก เอาใจใส่เด็กดุจลูกหลาน มีความมุ่งมั่นที่จะสอนให้เด็กให้ดีที่สุด แม้นอกเวลาราชการก็ไม่บ่น ไม่ย่อท้อ ไปรคอย่ำเป็นครูประเภทอาชีพครู คือเป็นคนที่มาเป็นครูเพื่อรับเงินเดือนเท่านั้น สอนเสร็จก็กลับบ้านไปทำอย่างอื่นไม่สนใจว่าเด็กจะเรียนได้ เรียนไม่ได้ เข้าใจหรือไม่เข้าใจก็ช่างเด็ก ผมอยากเห็นครูมีอาชีพ คือครูที่รอบรู้จริง รู้ครบถ้วนสมบูรณ์ในสาขาที่รับผิดชอบ ไขว่หาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้ทันสมัยอยู่เสมอ ผมยืนยันว่าประเทศของเรามีครูอาชีพและครูมีอาชีพมากพอสมควร แต่เราน่าจะมีมากกว่าปัจจุบันนี้มาก

ขอขอบคุณอธิการบดี อีกครั้งหนึ่งที่กรุณาให้ผมมาชี้ “หนทางที่ควรไป” ให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ หวังว่านักศึกษาคงได้ประโยชน์ และนำไปใช้จนกระทั่งจบการศึกษา

ขอให้ทุกคนโชคดี

โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี
สัปดาห์ออกใบปริญญาบัตร ประจำปี ๒๕๕๖
 ๒๕๕๖-๒๕๕๗
 ๒๕๕๖-๒๕๕๗

นิสิต-นักศึกษาน่าจะเติบโตอย่างไร

ปาฐกถาพิเศษ ณ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา
วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๘

เรียน อธิการบดี และ ผู้มีเกียรติ

ขอขอบคุณอธิการบดี ที่กรุณาเชิญผมมาพูดกับนักศึกษาในวันนี้ ผมดีใจมาก ๆ ที่ได้รับเชิญ เพราะผมมั่นใจและเชื่อเสมอว่า เด็กหนุ่มเด็กสาว คือ ทรัพยากรสำคัญยิ่งของชาติบ้านเมืองของเรา ผู้ที่อยู่ ณ สมาคมนี้นี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัยทักษิณ และครุบาอาจารย์บางส่วน ที่ผมกำลังจะพูดต่อไป ผมประสงค์ให้นักศึกษาฟัง แล้วนำไปคิดใคร่ครวญ ถามและตอบตัวเองว่า ควรเชื่อหรือไม่ควรเชื่อ สำหรับครุบาอาจารย์นั้นล้วนแต่เป็นผู้มีปัญญา รู้และเข้าใจเรื่องที่ผมจะพูดอยู่แล้ว

คำว่า เด็กหนุ่มเด็กสาว ผมนิยามว่า คือ เด็กตั้งแต่ ม.ปลาย จนถึงระดับปริญญาตรี ผมเห็นว่าเด็กตั้งแต่ ม.ปลาย สามารถมีความคิดของตนเองได้แล้ว พอจะแยกความถูกออกจากความผิด ความดีออกจากความไม่ดีได้แล้ว เด็ก ม.ปลาย เริ่มรู้จักและมีเพศสัมพันธ์แล้ว (เด็ก ม.ต้น บางคนก็มี) เรียกว่า โต แล้ว

แต่สำหรับวันนี้ ผู้ที่ผมประสงค์จะพูดให้ฟัง เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ อายุน่าจะอยู่ระหว่าง ๑๗ - ๒๐ ปี ผ่าน ม.ปลายแล้ว ถือได้ว่า มีประสบการณ์วัยรุ่น มาพอสมควร เมื่อผมพูดกับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ของ ม.ราชภัฏสงขลา เมื่อ ๘ กันยายน ๒๕๔๗ ผมได้อ้างอิงคำสัมภาษณ์วัยรุ่นของผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ไว้ในคำบรรยายนั้น เป็นความเห็นของวัยรุ่นที่น่าสนใจจริง ๆ ถ้าผู้บริหารและนักศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้สนใจ ก็ควรจะไปหามาอ่าน เมื่อ ๓ มกราคม ปีนี้ หนังสือพิมพ์ The Nation

ได้แทรกส่วนที่ชื่อว่า Smart Life ไว้ในหนังสือพิมพ์ มีความเห็นของวัยรุ่น ๕ คน คราวนี้ไม่ค่อยจะน่าสนใจเท่ากับที่อ้างถึง แต่ขอนำมาแล้วให้ฟัง เด็กทั้ง ๕ คนเป็นนักดนตรีสมัครเล่น ที่เข้าแข่งขันและได้รับการคัดเลือก เป็น ๕ คนสุดท้าย ทำให้สัมภาษณ์เป็นภาษาอังกฤษ ขอแปลเป็นไทย ดังนี้

โปร (Pro) อัครโชสุวรรณ ๑๕ โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชวูธ สงขลา “ผู้ใหญ่ควรสร้างโอกาสให้กับเด็ก เพื่อเด็กจะได้แสดงออกถึงความสามารถ ยกตัวอย่าง เมื่อมีการแสดงดนตรีใหญ่ ๆ หรืองานเฉลิมฉลอง ควรจะมีเวทีดนตรีสำหรับเด็กอยู่ใกล้เคียงด้วย”

ณรงค์ชัย ศรีหระ ๑๘ โรงเรียนราชบุรีวิทยาคม “ผมอยากเห็นนักร้อง rock แบบใหม่ นักร้องที่อบอุ่น และเป็นมิตร แปลกใจใหม่ ผมนี้แหละ music videos ของผมจะเน้นไปที่เด็ก ไม่มีผู้หญิงแต่งกาย sexy ยั้วระคะและไม่มีฉากโลมทางเพศแม้แต่ฉากเดียว”

ลาสิกา โยธาศรี ๑๘ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ “ดิฉันหวังว่า เศรษฐกิจไทยจะดีขึ้น ทุกคนจะร่ำรวยขึ้น เพื่อที่เราจะไม่ต้องพึ่งพิงกับโครงการเอื้ออาทรของนายกรัฐมนตรีนัก”

กุลชา ชัยริน ๑๖ โรงเรียนดำรงรัฐสงคราะห์ “ดิฉันใคร่จะเห็นรัฐบาลเข้มงวดกับการห้ามขายสุราให้แก่เด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ดิฉันไม่อยากเห็นวัยรุ่นเมาและตายจากอุบัติเหตุการจราจรในวันปีใหม่อย่างที่เกิดขึ้นทุกปี”

Lason Creer ๑๕ โรงเรียนอเมริกัน กรุงเทพฯ “ผมรู้ว่าสิ่งที่ผมหวังจะเห็นเป็นไปได้ แต่ผมอยากเห็นสันติภาพในภาคใต้อีกจริง ๆ มันเป็นความเศร้าที่น่าสะพรึงกลัวที่ได้ยินว่า คนตายที่นั่น เกือบทุกวัน”

ฟังสังเกตว่า เด็กทั้ง ๕ คน แสดงความคิดเห็นในแง่มุมต่างกัน คนที่ ๑ พูดถึงอยากได้โอกาสจากผู้ใหญ่ คนที่ ๒ พูดเรื่องดนตรีวัยรุ่น คนที่ ๔ พูดเรื่องสังคม และคนที่ ๕ ซึ่งเป็นเด็กอเมริกันพูดเรื่องสันติภาพ พิสูจน์ให้เห็นว่า แม้เป็นเด็ก เขาก็คิดได้ คิดเป็น และเขาอยากเห็นสิ่งดี ๆ เกิดขึ้นในสังคมนี้

การให้สัมภาษณ์ของเด็กทั้ง ๕ คน สะท้อนให้เห็นว่า ถ้าเราให้โอกาสให้เขา ได้พูด ได้เสนอ เขาก็จะพูดในสิ่งที่เขาอยากรู้หรืออยากเห็น ถ้าเราพูดคุยกับเด็กจำนวนมาก ๆ จากสถาบันอื่น เราจะได้รับรู้สิ่งที่เขาคิด สิ่งที่เขายากทำ ในหลาย ๆ ครั้งที่ผู้ใหญ่ อาจจะคาดไม่ถึง หรือผู้ใหญ่บางคนอาจจะไม่เข้าใจแล้วไม่ให้โอกาสกับเด็ก

ผมเคยได้รับเชิญให้ไปพูดที่สถาบันการศึกษา ๒ - ๓ แห่ง ทุกแห่ง ผมจะขอ ร้องผู้เชิญว่า ผมอยากพูดกับนักศึกษามากกว่าพูดกับผู้บริหาร อยากพูดกับเด็ก เพราะ เห็นว่า จะเป็นประโยชน์มากกว่า เพราะผมรัก ห่วงใย และหวังในเด็กที่เรารักพูดว่า “เด็ก คือ อนาคตของชาติ” อยากพูดให้เด็กสำนึกถึงความสำคัญของตนเองที่มีต่อผู้อื่น ต่อส่วนรวม และต่อชาติบ้านเมือง อยากให้กำลังใจ อยากสนับสนุน อยากมีส่วน ช่วยเหลือทั้งโดยตรงและโดยอ้อม และอยากเห็นเด็กเติบโตขึ้นอย่างมีความสุข พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และเพื่อนจะได้พลอยมีความสุข รวมทั้งตัวผมเองด้วย ฉะนั้นจึงเป็น หน้าที่โดยตรงของผู้ใหญ่ในบ้านเมืองนี้ เป็นหน้าที่ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ จะต้องให้โอกาสแก่เด็ก กระทรวงศึกษาจะต้องรับผิดชอบต่อคุณภาพการศึกษา ต่อ คุณภาพชีวิต คุณภาพในสังคมของเด็ก พวกเรา ผู้ใหญ่ ต้องเห็นความสำคัญของเด็ก เข้าใจและยอมรับว่า เด็ก คือ ผู้ที่จะดูแลชาติบ้านเมืองสืบต่อจากเราพูดได้ว่า เด็กปัจจุบัน คือ ผู้กำหนดทิศทาง การดำรงอยู่ และ การพัฒนาชาติบ้านเมืองของเรา ต้องเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาเด็ก ดำเนินตามที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราช กระแสรับสั่ง

นักศึกษาน่าจะเติบโตอย่างไร เป็นหัวข้อที่กำหนดขึ้นเอง โดยสิทธิและเสรีภาพ คนย่อมมีอิสระ ที่กำหนดแนวทางชีวิตของตัวเอง บางคนเชื่อพรหมลิขิต บางคน ปล่อยไปเรื่อย ๆ (take it easy) บางคนก็เอาจริงเอาจังกับชีวิต ทำตารางเวลาของ ตนเองจนแทบจะไม่มีเวลาว่าง นักศึกษาก็ทำนองเดียวกัน คือ มีอิสระในการกำหนด แนวทางชีวิตของตนเอง อยากไปถึงไหน ไปอย่างไร เพื่ออะไร ต่าง ๆ เหล่านี้ นัก ศึกษาสามารถคิดเองได้ แต่ในการคิดนั้น จำต้องมีปัญญา มีประสบการณ์ มีแบบอย่าง (ทั้งจากคนและจากเอกสาร) และถ้ามีที่ปรึกษา มีคนแนะนำ ก็ยิ่งจะทำให้การคิดนั้น สะดวกขึ้น ง่ายขึ้น รอบคอบขึ้น และด้วยความระมัดระวังยิ่งขึ้น

ผมเลือกหัวข้อนี้มาพูดให้นักศึกษาฟัง ด้วยเจตนาบริสุทธิ์ เป็นการแนะแนว เป็นการให้ความเห็นที่คิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา และ ขอเรียนว่าเป็นความเห็นส่วนตัวทั้งสิ้น

ผมมีความเห็นส่วนตัว ในเรื่องนี้ ดังนี้

๑. เพื่อตนเองและครอบครัว นักศึกษาน่าจะ

- เด็บโตอย่างมี หนทางที่ควรไป กล่าวคือ มีการกำหนดจุดหมายปลายทาง ในการดำเนินชีวิตของตนเอง (เรื่องหนทางที่ควรไปนั้น ได้บรรยายที่ ม.ราชภัฏสงขลา ตามที่อ้างอิง)
- เด็บโตเป็นคนดี คือ เป็นคนที่มีความรับผิดชอบ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของศาสนา รู้จักประมาณตน และรู้จักปล่อยวาง ลดอัตตา
- เด็บโตเป็นคนเก่ง คือ เป็นคนที่มีสติปัญญา มีจินตนาการ มีความคิดริเริ่ม คิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็น สามารถพึ่งตนเองได้ มีความสามารถในการ ประกอบอาชีพ มีความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรค ประสบความสำเร็จ ได้ด้วยตนเอง มีความสามารถในการแข่งขันในสังคมโลก เป็นผู้ใฝ่รู้ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- เด็บโตอย่างมีปัญญา มีความรอบรู้ มีความรู้ทั่ว และมีความฉลาดเกิดแต่เรียนและคิด

คำ “ปัญญา” น่าสนใจมาก ด้วยต่างผู้รู้ต่างให้คำนิยามต่างกัน ศาสตราจารย์ ท่านผู้หญิงพูนทรัพย์ นพวงศ์ ณ ออยุธยา (อดีตคณบดีคณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย) ได้เขียนเรื่อง ปัญญา ลงในหนังสือ “สอนเพื่อสร้างปัญญา” ของสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ มีความโดยสรุปว่า “คำว่า ปัญญา” นั้น ในภาษาอังกฤษใช้คำถึง ๓ คำ คือ Wisdom Knowledge และ Understanding เมื่อเราพูดถึงความสามารถในการคิด ลักษณะการคิด เรามักใช้คำว่า wisdom หรือความฉลาดหลักแหลม เมื่อจะกล่าวถึงผลของการคิด เรามักใช้คำว่า ความรู้ คือ knowledge แต่เมื่อเราต้องการจะบอกว่า เห็นอย่างแจ่มแจ้ง ทะลุปรุโปร่ง หรือ แดกฉาน เราจึงจะใช้คำว่า Understanding การเลือกใช้คำจึงเป็นปัญหาของนักการศึกษาในปัจจุบัน

ปัญญาจึงประกอบไปด้วย ระดับความคิด คิดแบบขั้นเดียว ไปจนถึงคิดแบบ ต่อเนื่อง หลายแง่หลายมุม ตัวความรู้ ได้แก่ ความรู้ระดับแคบ ๆ จุดเดียว เรื่องเดียว ไปจนถึงภาพรวม ภาพใหญ่ ทุกองค์ประกอบ เรียกว่า พหุปัญญา และ ระดับผลที่ บรรลุ เริ่มจากผลที่ได้จากการฟัง ท่อง เรียกว่า จำได้ ผลจากการคิด ผลจากการ ลงมือปฏิบัติ และผลที่ได้หลังจากการปฏิบัติแล้ว เรียกว่า “ผลกระทบ ผลต่อเนื่อง”

- เติบโตอย่างมีความสุข มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตดี รู้จักและรักชุมชน สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข นอกจากสุขภาพกายและ สุขภาพจิตแล้ว ในปัจจุบัน วัฒนาการทางวิชาการได้เพิ่มสุขภาพสังคม (Social Health) และสุขภาพ ศีลธรรม (Moral Health) ขึ้นอีก ๒ คำ
- เติบโตอย่างมีคุณธรรม (virtue) และจริยธรรม (ethic) ถ้าจะพูดถึงเรื่อง คุณธรรมและจริยธรรมอย่างพิสดาร จะต้องใช้เวลาหลายสิบนาที จึงขอ กล่าวโดยสรุปว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๙๘ บัญญัติ ว่า “รัฐต้องจัดให้มีแผนพัฒนาการเมือง จัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและ จริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการและพนักงานหรือ ลูกจ้างอื่นของรัฐ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และเสริม สร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่” คุณธรรมและจริยธรรม หมายถึง คุณความดี และความประพฤติดี ความซื่อสัตย์ ไม่คดโกง ไม่นอราชฎ์ บังหลวม ท่านผู้ใดอยากทราบนิยามศัพท์ที่ถูกต้อง โปรดเปิดพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ดูเอาเอง น้อยคนจะมีคุณธรรมและจริยธรรมสมบูรณ์ คนทั้งหลายจะพร้อมคุณธรรมและจริยธรรมในระดับต่าง ๆ กัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับ กิเลส ที่คนมีอยู่มากน้อย การประพฤติคนไม่ให้มีกิเลส ต้องใช้ หิริโอตตัปปะ นักศึกษา ฟังเติบโตอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรมสมบูรณ์ ถ้าไม่ สามารถรักษาความสมบูรณ์ไว้ได้ เพราะมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ก็ขอให้เป็นไปชั่วคราว ชั่วคราว ไม่ถาวร

ในโลกาภิวัตน์ มีวิวัฒนาการต่าง ๆ ก้าวหน้าไปมาก มีการพูดถึง E ต่าง ๆ เช่น e - Learning e - Commerce เป็นต้น ยิ่งวิวัฒนาการไปไกล คูเหมือน e- Ethic จะค่อยเลื่อนรางไปทุกที

- เติบโตอย่างมีความรับผิดชอบ ทั้งต่อตนเองและต่อครอบครัวเรื่องนี้เข้าใจง่าย ไม่จำเป็นต้องขยายความ

๒. เพื่อสังคมและชุมชน นักศึกษาน่าจะ

- เติบโตอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน เช่นเดียวกับความรับผิดชอบต่อสิ่งมีต่อตนเองและครอบครัว นักศึกษาต้องมีความสำนึกว่าคนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน มีความสำคัญและมีความผูกพันกับสังคมและชุมชน จึงควรจะใช้ความรู้ ใช้ทักษะ ในการให้ข้อคิด ข้อเสนอแนะต่อสังคมและชุมชน เพื่อให้สังคมและชุมชนมีความสมดุล มีสภาพความเป็นไทย ทั้งจารีต ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา และความเชื่อต่าง ๆ เป็นตัวอย่างในการรับวัฒนธรรมตะวันตกมาปรับใช้ ผสมผสานกับวัฒนธรรมของเราได้อย่างเหมาะสม แบบเนียนไม่ลอกเลียนแบบทั้งหมด ช่วยสังคมและชุมชนให้เข้าใจพระราชกระแส เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงโดยถูกต้องและถ่องแท้ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ช่วยดูแลสังคมและชุมชนให้มีเหตุมีผล ไม่หลงงมงาย ให้สังคมและชุมชนมีค่านิยมที่ดีและถูกต้อง รู้จักยกย่องส่งเสริมและยกย่องคนดีโดยไม่คำนึงถึงความร่ำรวยหรือยากจน ในขณะเดียวกัน รู้จักข่มความชั่วและกีดกันมิให้คนชั่วเข้าไปทำให้สังคมและชุมชนเสียหาย ให้ความรู้เรื่องความสำคัญของคุณธรรมและจริยธรรม ว่าเป็นสิ่งที่จะทำให้สังคมและชุมชนโปร่งใส ใสสะอาด ให้ความรู้เรื่องการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขที่เป็นแก่นแท้และถูกต้อง และเรื่องสถาบันพระมหากษัตริย์ที่มีคุณประโยชน์ใหญ่หลวงต่อความสงบสุขของชาติบ้านเมืองของเรา

- เติบโตอย่างเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ดำเนินรอยตามกระแสพระราชดำริสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นักศึกษาพึงศึกษาให้เข้าใจ ล่องแต่ละเอียดถึงสาระสำคัญ แก่นสารของพระราชดำริส แล้วนำไปทำความเข้าใจต่อสังคมและชุมชน ความหมายของคำ ๓ คำนี้ ลึกซึ้งพอสมควรทีเดียว นอกจากความลึกซึ้งแล้ว ยังมีความหลากหลายในการนำไปใช้ ทั้งในฐานะผู้ให้ความรู้และผู้รับความรู้ ยิ่งไปกว่านั้น การนำคำทั้งสามนี้ไปปฏิบัติโดยทางกายแล้ว จำต้องนำทางใจ เข้าไปใช้ในการให้และการรับในขณะเดียวกันด้วย กล่าวคือ ทั้งผู้ให้และผู้รับต้องพร้อมทั้งกายและใจ ยกตัวอย่างเช่น การพัฒนาสังคมและชุมชน นอกจากจะพัฒนาเพื่อความสงบสุข ร่มเย็น และปลอดภัย เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ฯลฯ แล้ว จำต้องพัฒนาความรัก ความผูกพัน ความกลมเกลียว เพื่อหลอมสังคมและชุมชนให้เป็นหนึ่งเดียว ไม่เช่นนั้นการพัฒนาก็จะเป็นไปได้ยาก

๓. เพื่อชาติบ้านเมือง

นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ บางคน อาจจะคิดว่า เรื่องชาติบ้านเมืองเป็นเรื่องไกลตัว ยังเป็นเด็กอยู่ ยังไม่ถึงเวลา เรื่องชาติบ้านเมืองเป็นเรื่องของผู้ใหญ่นายกรัฐมนตรีก็มีเพียงคนเดียว จะไปถึงจุดนั้นยากเต็มที ใครคิดอย่างนั้น ขอให้เลิกคิดเสีย เพราะผิด คนไทยทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ทุกเชื้อชาติ ศาสนา มีภาระหน้าที่ที่จะต้องดูแลชาติบ้านเมืองด้วยกันทั้งนั้น นักศึกษามีปัญญา จำต้องใช้ปัญญาให้เป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง นักศึกษาเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่ามหาศาล มีพลังควรนำพลังไปใช้ให้คนไทยที่ห่อนคุณธรรม และจริยธรรมได้ปรับตนเองให้ดีขึ้น

นักศึกษายังมีหนทางที่จะช่วยชาติบ้านเมืองได้อีกหลายหนทาง

ประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่คนทั่วไป เพื่อเพิ่มจำนวนประชากรที่ดีให้แก่ประเทศของเรา ไม่จุดกระชากบ้านเมืองให้เสียหาย

น้อมนำพระบรมราโชวาท และ พระราชดำรัส ต่าง ๆ ไปประพฤติปฏิบัติ ชักชวนให้คนอื่นปฏิบัติ เมื่อมีงานเฉลิมฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานคุณธรรม ๔ ประการ แก่คนไทยทั้งมวล มีป้าย แผ่น โศดั่งอยู่ที่สามแยกคอหงษ์

ช่วยเผยแพร่สิ่งดีงามของประเทศของเรา ให้ประจักษ์แก่โลก เช่น สถานที่ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณีอันเก่าแก่ น้ำใจอันงดงามของคนไทย (๖ จังหวัด ที่ประสบภัยจากแผ่นดินไหว) ฯลฯ

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วแต่ต้นว่า ได้พูดคุยกับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ของ ม.ราชภัฏสงขลา เรื่อง "หนทางที่ควรไป" เมื่อ ๕ กันยายน ๒๕๔๗ เห็นว่า ถ้านำเรื่องนั้นกับเรื่องที่ พูดวันนี้ รวมกัน ก็น่าจะดี นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ของทั้งสองสถาบัน ซึ่งเป็นเพื่อนบ้าน กัน น่าจะได้รับประโยชน์จากเนื้อหาสาระของทั้งสองเรื่องเพิ่มขึ้น และสมบูรณ์ขึ้น

ทุกครั้งที่ผมได้รับเชิญให้ไปพูด ณ ที่ใด ผมจะเรียนผู้ฟังได้ทราบถึงวลีวลีหนึ่งคือ "เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน" วลีนี้ ผลคิดขึ้นเองด้วยแรงบันดาลใจจาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ผมเห็น ว่าการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนพึงปฏิบัติ ณ ที่นี้ ผมขอ เสนอวลีนี้ให้ท่านทั้งหลายพิจารณา หากเห็นด้วย โปรดช่วยกันเผยแพร่ให้คนไทยได้ ประพฤติปฏิบัติตาม ก็จะเป็นประโยชน์ต่อแผ่นดินอย่างยิ่ง

หวังว่า วันนี้ ผมได้ทำตามสิ่งที่เป็นความประสงค์ของมหาวิทยาลัยทักษิณแล้ว ขอขอบคุณอธิการบดี และทุกท่านอีกครั้งหนึ่ง

รายนามคณะกรรมการอำนวยการมูลนิธิรัฐบุรุษ

ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานกิตติมศักดิ์

		
๑. ศ.นพ.ประสพ	รัตนากร	ประธานมูลนิธิรัฐบุรุษ
๒. นายชาติรี	โสภณพนิช	รองประธานกรรมการ (๑)
๓. พลเอก นพ	พิณสายแก้ว	รองประธานกรรมการ (๒)
๔. นายวิระ	รमยะรูป	เทรัญญิก
๕. พล.ร.อ.ประเจตน์	ศิริเดช	เลขาธิการ
๖. พลเอก พงศ์เทพ	เทศประทีป	กรรมการประชาสัมพันธ์
๗. ร.ท.ศุลี	มหาสันทนะ	กรรมการ
๘. พลเอก สุรยุทธ์	จุลานนท์	กรรมการ
๙. พล.ร.อ.วิเชษฐ์	การุณยวนิช	กรรมการ
๑๐. พลอากาศเอก ศิริพงษ์	ทองใหญ่	กรรมการ
๑๑. ท่านผู้หญิงชนัตถ์	ปิยะอูย	กรรมการ
๑๒. ดร.เจริญ	สิริวัฒนภักดี	กรรมการ
๑๓. ม.ล.ตรีทศยุทธ	เทวกุล	กรรมการ
๑๔. ร.ต.ท.ฉัตรชัย	บุญยะอนันต์	กรรมการ
๑๕. นายยงศักดิ์	คณารณะวนิชย์	กรรมการ
๑๖. นายติลก	มหาดำรงกุล	กรรมการ
๑๗. นางกัลยาณี	ลือสระนุกุล	กรรมการ
๑๘. พลเอก เอกจิตต์	ติณสูลานนท์	กรรมการ

มูลนิธิรัฐบุรุษร่วมถวายพระพร

ในมหามงคลสมัย เฉลิมพระชนมพรรษา ทุกปี มูลนิธิรัฐบุรุษร่วมกับประชาชนทุกหมู่เหล่าเขตราชเทวีและเขตดุสิต ร่วมกับ ก.ท.ม. พัฒนากถนนศรีอยุธยา เพื่อโดยเสด็จพระราชกุศลตลอดมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๖

มูลนิธิรัฐบุรุษมั่นใจไทยทั้งชาติ
ต้องสามารถเป็นตัวของตัวเองได้
สร้างความดีความงามความเป็นไทย
บันดาลพรบวรชัย ให้ท่านเทอญ

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
ผู้ประพันธ์

“ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ จงรักภักดี”

หนังสือลำดับที่ ๔๗ สงวนลิขสิทธิ์ โดยมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
เผยแพร่โดย คณะกรรมการส่งเสริมกิจกรรม มูลนิธิรัฐบุรุษ ฝ่ายอำนวยการมูลนิธิรัฐบุรุษ
เลขที่ ๘๔ ถนนอุทองนอก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๖๒๘-๕๒๒๖-๗ โทรสาร ๐-๒๖๒๘-๕๒๓๑